

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Terra sancta & benedicta potissimùm à sanguine olim Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

arbitretur eum, qui plaustra manipulis onerat, & sequentem, post messorum, Ruth spicas legere prohibet, quibus sinum impleat? Mereturne ille granaria frumenti aceruis referta habere, qui sedenti ante fores Lazaro panis micas negat? Aliter boni vtuntur bonis. Vt dent accipiunt, non vt habeant. Ita bonam glebam imitantur. Quippe, vt S. Ambrosius ait: *Humanitatis exempla ipsa terra suggerit, spontaneos fructus ministrat, quos non seueris: multiplicatum quoque reddit, quod acceperit.* Tabet hoc terræ exemplum sequi ipse Christus, cum ait: *Date, & dabitur vobis.* Atque hoc est primum, quod S. Terræ fertilitas docet.

S. Ambros.
lib. 1. Offic.
cap. 31.

Luc. 6. 38.

2. Disce, terrenam illam Iudææ vbertatem, quæ partim à loci genio, partim etiam à singulari Numinis providentia illi obuenit, longè maioris figuram fuisse benedictionis, à qua verè sancta fuit appellata. Dixit olim ad fratricidam Cain Deus: *Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc igitur maledictus eris super terram, que aperuit os suum, & suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Cum operatus fueris eam, non dabit tibi fructus suos.* In terra sancta occisus est, ab ijs, quos fratres esse suos voluit Christus, alter Abel, verus ouium pastor; cuius vt sanguinem fusciperet, aperuit terra sæpius os suum. Suscepit, cum circumcideretur; cum sudor eius fieret, sicut gutta sanguinis decurrentis in terram; cum virgis flagrisque caderetur; cum spinis contextum sertum sacratissimo illius capiti imprimeretur; cum grauissimum crucis truncum faucijs & exulceratis humeris impositum, per saxi asperas vias, ad montem Caluarie traheret; tunc enim, velut è botro in torculari pressio, sanguis vndiq; è tuberibus illius prorupit, & plateas purpura signauit. Suscepit denique sanguinem illius terra, & cum concreta vulneribus tunica, per sacrilegos lactores, à virgineo illius corpore, barbara immanitate reuelleretur; & tum potissimè, cum clavis grandibus manus pedesque diuini pertunderentur; quin & cum lancea latus illius iam extincti transfuerberaretur. *Vox sanguinis Abel ad Deum de terra clamauit; Vindicta, vindicta!* quam vocem secuta est altera illa vox: *Nunc igitur maledictus eris super terram, que aperuit os suum, & suscepit sanguinem fratris tui de manu tua.* Quid clamauit vox sanguinis Christi ad Deum Patrem de terra?

X.

Gen. 4. 10.

Luc. 2. 27.

Luc. 22. 43.

Luc. 23. 34.

Pater, dimitte illis; non enim sciunt, quid faciunt. Et quia illa fuit hostia pro peccatis nostris, sanguis ille identidem clamar ad Deum: *Misericordia, Misericordia.* Quemadmodum panni ergo muricis sanguine tincti pretium ingens trahunt; ita terra illa, Seruatoris sanguine tam copioso imbuta irrigataque, facta est sancta, & benedicta, ostroque, in oculis Dei, pulcherrimo nobilitata. Hinc fructum tulit, & multiplicem, & longè, terrenis illius Palæstinæ fructibus, excellentiorem. Magni æstimatur balsamum, è terra sancta, allatum, adhibetur enim vtilissimè à vulnerarijs, ad plagas, vt coalescant. Nullius balsami præstantia potest, cum Christi sanguine satis comparari. Nam hoc sanata est lethalis plaga toti generi humano imposta. Hoc perfusæ ipsæ alioquin immortales hominum animæ, ad vitam spiritualem, ad Numinum gratiam, ad cælestis hæredij jus sunt reuocata.

XI.

Cic. 4 Tuf-
cul. Strabo.
lib. 9.

Hinc tanti terra illa, à pijs Christianis, semper est æstimata, vt ad eam visendam venerandamque, ex toto terrarum orbe proficiscerentur. Si enim Marathonius campus, ob taurum à Theseo ibi superatum, aut ob Milriadis victoriam gloriamque frequenti spectantium concursu est celebratus; cur non eò confluant mortales, vbi cælum, cum Orco; Deus cum diabolo conflictit, & totius generis humani capitalem hostem prostravit? Immo tanta fuit antiquorum Christianorum, erga eam terram, in qua Christus est conuersatus, passus, & sepultus, pietas, vt eam magnis templorum ædificiorumque molibus illustrarint; & vel tenuem puluisculum inde sumptum, magno honore, domum reportarint. Nec magno honore tantum, sed etiam magno emolumento. Quippe & corporibus sanandis, & locis spectro infestis, Furiæque Auernali liberandis is puluis profuit. Siquidem ex illa terra, aqua admixta, formari consueuisse tortulas quasdam, easdemque, per diuersas mundi partes, transmitti solitas, ad morbos curandos, aliatque diuinas gratias impartiendas, testatur D. Gregorius Turonensis. Terram certè sepulchro Domini propinquam, è Christi corpore ibi collocato, eam virtutem haussisse constat, vt eam peregrini cupidissimè, ad morborum curationes, fugationesque dæmonum, inde solerent auferre. Magnus & locuples testis id confirmat D. Augustinus, ita de Hesperio viro

S. Greg Turon.
de glor. matt. cap. 7.

S. Augustin.